

diyanet

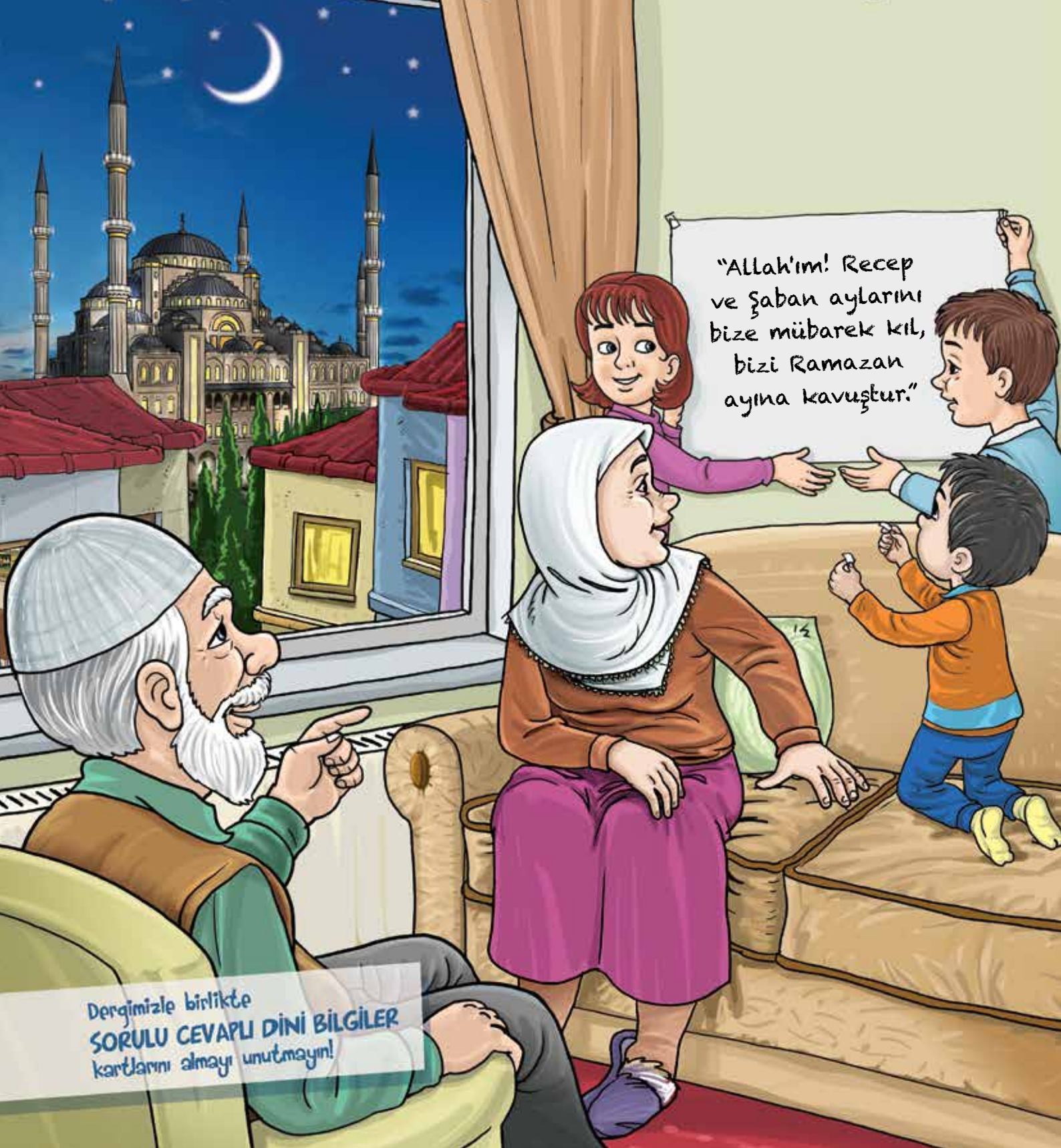

çocuk

Nisan 2016 Sayı: 429

dergisi

Dergimizle birlikte
SORULU CEVAPLI DİNİ BİLGİLER
kartlarını almayı unutmayın!

İçindekiler

Merhaba	1
Kutup Yıldızı	2-3
Şehitlerimizden Allah Razı Olsun	4-5
Kur'an Hazinesini Keşfe Çıkıyoruz	6-7
Zehra	8-9
Peygamberler Yolu	10-11
Kutü'l Amâre Zaferi	12-13
Yarığan Damlalar	14-15
Kalp Aynası	16-17
Renkli Dünyamın Sesi	18-19
Gülce	20-21
Kandil Simidi	22-23
Burçin ile Burhan	24-25
Kale Mahallesi Afacanları	26-27
Bu Ay Ne Olmuş?	28
Bulmacayı Çöz Sureyi Bul	29
Yeşilcan'ın Maceraları	30-31
Pencerenin Bir Günü	32-33
Allame Nine	34-35
Raptiye	36-37
Müezza	38
Atölye	39
Gönlümüze Taht Kuranlar	40-41
Kelime Yap-Boz	42
Çözmece	43
Çakıl Taşları	44
Çengel Bulmaca	45
Sizden Gelenler	46-47
Bulmaca Çözümleri	48

22-23

2-3

6-7

14-15

MERHABA

Merhaba

Artık bahar geldi. Çiçekler tomurcuklandı, dağlar ovalar yeşile boyandı. Baharla birlikte ümitlerimiz artarak devam ediyor.

Bu ay, üç aylar diye anılan Recep, Şaban ve Ramazan aylarından Recep ayı başlıyor. Üç ayların rahmet ikliminde neşeli bir zaman dilimine giriyoruz. Bu güzel mevsimde huzur sokağında manevi şenlikleri izleyeceğiz.

Bu mevsim en güzel kelebekler kozalardan çıkarak kanatlanıp uçacak. Uçarken hürriyetin tadını çıkaracak.

Bu ay tüm çocuklar, Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nda geleceğin büyükleri olduklarını hissetmenin gururunu yaşayacaklar.

Bu ay müminler, Kutlu Doğum ilahileri okuyacak. Efendimizin doğumunu coşkuyla anacak.

Bu sayımızda; üç aylar, Kutlu Doğum ve Osmanlı'nın son zaferi gibi çok önemli ve birbirinden güzel konular var. Yine düşündürten yazılar, bahar renkli çizgiler ve bulmacalar yer alıyor.

Dergimizle birlikte verdiğimiz "Sorulu Cevaplı Dini Bilgiler" hediye kartlarımızı biriktiriyorsunuz değil mi? Hatırlatalım, istedik.

Bir sonraki sayımızda buluşana kadar hayırlı okumalar.

Dr. Faruk Gorgülü

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni

Dr. Yüksel Salman

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Dr. Faruk Gorgülü

Mali İşler ve Dağıtım Sorumlusu

Mustafa Bayraktar

Yayın Koordinatörleri

Esmâ Güner - Hasan Yıldırım

Tashih

Said Şan

Kart Sorularını Hazırlayan:

Zeynep Aknar

İletişim

Diyanet İşleri Başkanlığı
Üniversiteler Mahallesi Dumlupınar
Bulvarı No: 147/D 06800 Çankaya / Ankara

Tel: (0312) 295 86 01/71 48

Faks: (0312) 295 61 92

e-posta:

cocukdergisi@diyanet.gov.tr

facebook.com/diyanetcocukdergisi

twitter.com/DiyanetCocuk

Metin ve çizgilerin sorumluluğu yazar ve çizerlerine aittir.

Millî Eğitim Temel Kanunu (16.6.1983 gün ve 28442 sayılı Kanunu'nun 15'inci Madde ile Değişik 55'inci maddesinin ikinci fıkrası gereğince) Başkanlığımız yayınlarının öğrencilere tavsiyesinde bir sakınca yoktur.

Abone İşleri

Tel: (0312) 295 71 96-97

Faks: (0312) 285 18 54

e-posta: dosim@diyanet.gov.tr

Abone Şartları

Yurt içi yıllık: 48 TL, Yurtdışı yıllık: ABD için 25 ABD Doları, Avrupa Birliği ülkeleri için 24 Euro, Avustralya için 40 Avustralya Doları, İsveç ve Danimarka için 200 Kron, İsviçre için 40 İsviçre Frangı. Abone kaydı için ücretin Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü'nün T.C. Ziraat Bankası Ankara Kamu Girişimci Şubesi IBAN: TR 08 000 1 00 25 330 599 4308-5019 no'lu hesabına yatırılması ve makbuzun fotokopisi ile aboneliğin hangi sayıdan başlayacağını bildirir bir mektubun, "Diyanet İşleri Başkanlığı - Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü, Üniversiteler Mahallesi Dumlupınar Bulvarı No:147/A 06800 Çankaya/Ankara" adresine gönderilmesi gerekir.

Yayın Türü:

Aylık, Yerel, Süreli Yayın, Diyanet Çocuk Dergisi (Türkçe)

Basım Tarihi: 18.03.2016

Basım Yeri: Ankara

İllüstrasyon: Orhan Akcan

Tasarım: Bedirhan Akcan

Baskı

Korza Yayıncılık Basım San. ve Tic. A.Ş.

Tel: 0 312 342 22 08

Faks: 0 312 341 14 27

www.korzabasim.com.tr

ÇÖL VE ŞEHİR

Peygamber Efendimizin (s.a.s.) zamanında insanların bir kısmı yerleşik hayat yaşardı. Bunlara şehirli denirdi. Diğer bir kısmı ise çölde göçebe hayatı yaşardı. Bunlara da bedevi denirdi. Şehirli, çoğunlukla ticaretle ve ekim dikime uygun yerlerde tarımla geçinirdi. Bedeviler ise ticaret yanında, hayvancılıkla geçimini sağlardı.

Çölde göçebe hayatı yaşayan insanlardan biri de Zâhir bin Haram el-Eşcai adında bir adamdı. Bu adam Peygamberimizi çok severdi. Medine'ye her gelişinde, çölde yetiştirdiği hayvanların ürünlerinden Peygamberimize hediyeler getirirdi. Bundan dolayı Zâhir, "Hediyeci" diye anılırdı. Şehirden çöle

döneceği zaman, Peygamber Efendimiz de onu boş göndermez, heybesini hediyelerle ağzına kadar doldururdu. Sonra da,

— Zâhir bizim çölümüz, biz de onun şehriyiz, buyururdu.

Kısa boylu olup görünüm itibariyle de pek alımlı olmayan Zâhir'i Peygamber Efendimiz çok severdi. Çünkü o, dış görünüşe değil, kalplere ve davranışlara değer verirdi. Zâhir bin Haram'a duyduğu yakınlık sebebiyle zaman zaman onunla şakalaşırdı.

Günlerden bir gün Zâhir, her zamanki gibi çölden getirdiklerini pazarda satmakla meşguldü. O sırada Peygamber Efendimiz de pazardaydı. Zâhir'i gördü. Arkasından sessizce yaklaştı. Aniden kucakladı.

Peygamberimiz ona öyle sıkı sarılmıştı ki, Zâhir bir türlü geri dönemiyor, kendisini kucaklayanın kim olduğunu göremiyordu.

— Kimsin sen? Bırak beni, diyerek kurtulmak için çabalamaya başladı. Göz ucuyla bakınca, şakayı yapanın Peygamber Efendimiz olduğunu anladı. Rahatladı. Efendimizin ona bu şekilde takılması hoşuna gitmişti. Çabalamayı bırakıp, sırtını Peygamber Efendimizin göğsüne iyice yasladı.

Zâhir'in bu dostane hareketinden hoşlanan Peygamber Efendimiz bu sefer,

— Bu köleyi benden kim satın alır, diye seslendi.

Böyle söylemekle Peygamberimiz aynı zamanda onun, Allah'ın kulu, kölesi olduğuna vurgu yapıyor, Zâhir'e iltifat ediyordu.

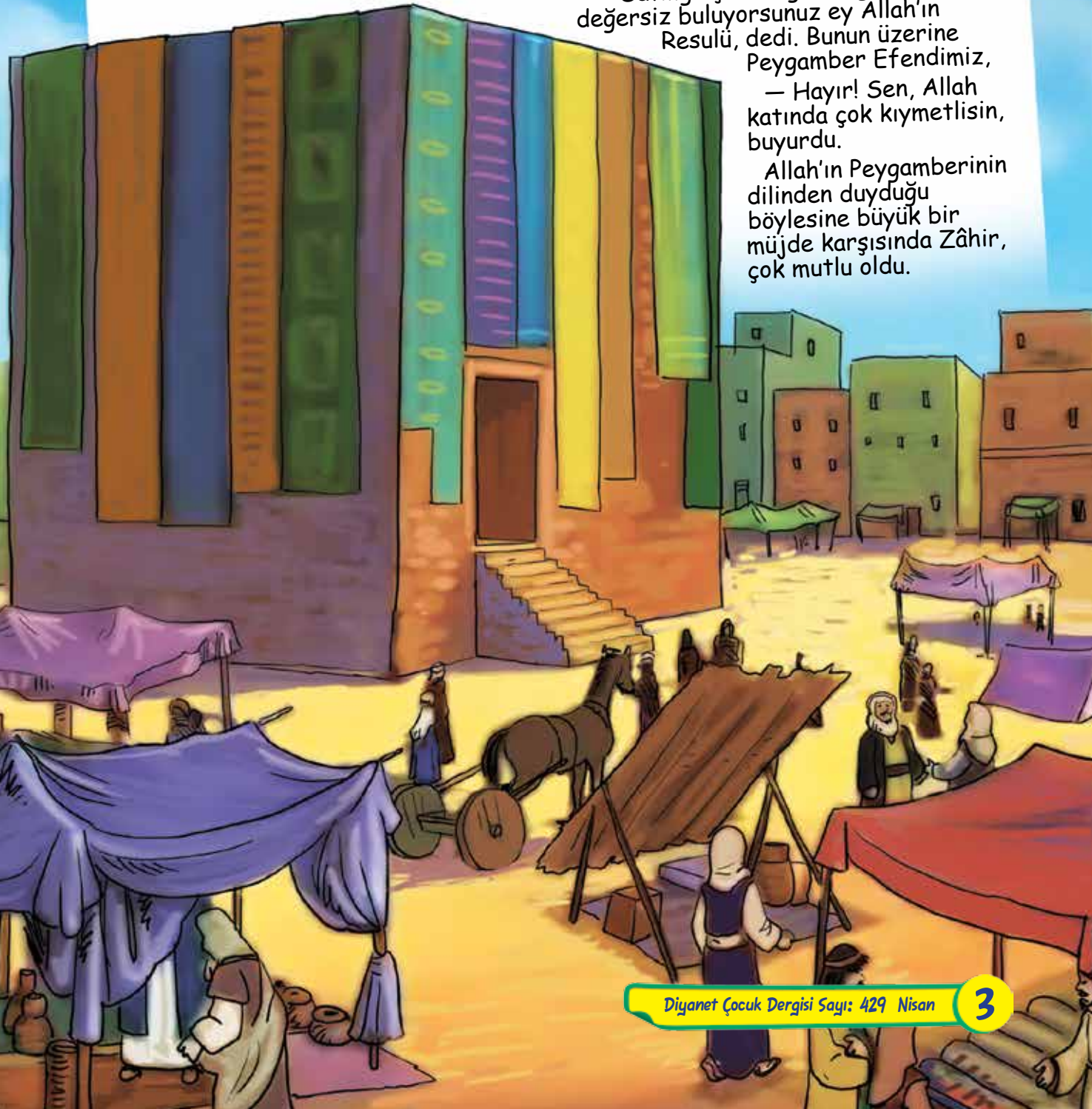
Peygamber Efendimizin bu sözü üzerine Zâhir boynunu büktü. Hüzünlü bir şekilde şöyle dedi:

— Satılığa çıkardığınıza göre beni değersiz buluyorsunuz ey Allah'ın Resulü, dedi. Bunun üzerine

Peygamber Efendimiz,

— Hayır! Sen, Allah katında çok kıymetlisin, buyurdu.

Allah'ın Peygamberinin dilinden duyduğu böylesine büyük bir müjde karşısında Zâhir, çok mutlu oldu.

PEYGAMBERİMİZ VE KÜÇÜK ÜMMETİ
YAZAN: HATİCE İPEK - ÇİZEN: YAŞAR FIRAT

ŞEHİTLERİMİZDEN ALLAH RAZI OLSUN KABİRLERİ NUR İLE DOLSUN

Peygamberimiz (s.a.s.);
“Şehit, cennette gördüğü
ikram ve itibardan dolayı,
dünyaya dönüp on defa şehit
olmayı arzu eder.” buyurmuştur.

Keşke ben de şehit olabilseydim!

Sen askere gidemezsin ki!

Peygamberimiz (s.a.s.);
“Allah yolunda şehit olmayı
gönülden isteyen kimseye,
şehit olmasa dahi şehitlik
sevabı verilir.” buyurmuştur.

Kim bilir ne acılar çekerek şehit olmuşlardır değil mi baba?

Şehitler düşündüğün gibi acı çekmezler oğlum!

Peygamberimiz (s.a.s.); “Şehit ölüm acısını, ancak sizin çimdiklendiğinizde duyduğunuz acı kadar duyar.” buyurmuştur.

KUR'an Hazinesini
Keşfe Çıkıyoruz

Fatma Bayraktar Karahan

EN GÜZEL ÖRNEK

Rengârenk çiçeklerin kokuları baharın tatlı esintisine karışıyor, yemyeşil dağlarda yayılan koyunlar, keçiler, yeni doğan kuzularla köy pek neşeli, coşkulu bir hâl alıyordu. Mehmet, taze otları yiyebilsinler diye ahırlardaki hayvanları toplayıp okul sonrası köydeki diğer çocuklar gibi dağlara gelmişti. Köyün en güzel zamanları başlamıştı işte. Soğukların bitişi ve baharın gelişi

ile köy ayrı bir güzelleşir, çocuklar geç saatlere kadar bir yandan oyun oynar, bir yandan onlara düşen görevleri yaparlardı. Hayvanlara çobanlık etmek de köyün çocuklarına dönüşümlü olarak düşmekteydi. Her çocuk birkaç arkadaşı ile bu görevi severek yerine getirir, akşam evine görevini yerine getirmenin mutluluğu ile dönerdi. Yine böyle bir gündü işte.

Mehmet ve birkaç arkadaşı dağda yayılan hayvanları kolaçan ediyor, özellikle kuzulardan ve oğlaklardan tehlikeli yerlere gidenleri engelliyor, ama bir yandan da oyun oynuyorlardı.

Mehmet, dedesinden bazı peygamberlerin çobanlık yaptığını duymuştu. Bu işin önemli olduğu bundan belliydi işte, diye düşünüyordu ki oldukça kötü, tiz bir ses duydu. Çığlıktan ziyade ince sesli birinin alabildiğine kontrolsüzce bağırmasıydı bu. Bir an irkildi, şu güzelim tabiatta ne çirkin, ne sevimsiz bir bağırma! Üstelik devam ediyordu ve söyledikleri de bu sesin tizliği kadar çirkindi. Mehmet'in sesin geldiği yönü anlaması ve olanları fark etmesi uzun sürmedi. Arkadaşlarından biri bir başkasıyla kavgaya tutuşmuş, ona bağırıp duruyordu. Mehmet bir şeyler yapması gerektiğini düşündü ve çocuklara doğru koştu. Sesi çok çıkan ve kötü sözler söyleyen, biraz daha büyüktü diğerinden ve Mehmet ne söylese kavgaya onu da dâhil edecekti bu çocuk. Ne zor iş, insanların arasını düzeltmek, onları barıştırap sakinleştirmek diye düşündü Mehmet. Ahzâp Suresi'ndeki ayeti hatırladı bir an: "Andolsun, Allah'ın Resulünde sizin için; Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır." Ah keşke Peygamberimizin hayatını daha detaylı öğrenseymişim diye düşündü Mehmet. Kavgaya edenlerin arasını nasıl düzelttiğine dair bir şeyler öğrenirdi böylelikle belki. Hem Allah, en güzel örnek olarak bize onu gösteriyordu.

Mehmet düşüncelere dalmışken sesler azaldı, uzakta tehlikeli bir tarafa giden oğlağın peşine koştu hepsi. Mehmet gülümsedi kendi haline, daha kavgayı nasıl ayıracağını bilemeden çocuklar ayrılmıştı bile. Ama önemli bir şey öğretmiş ve hatırlatmıştı bu olay Mehmet'e. En güzel örnek olan Peygamberimizi yakından tanımalıydı...

Dur bakalım Zehra, sakın ol biraz. Önce kâğıt ve kalem al. Tarifini yazarsan kafan karışmadan yaparsın kurabiye.

Çok iyi fikir anneciğim, yazıyorum hemen.

Tereyağı, şeker, un... Hımm hepsini yazdım. Üzerlerine de fındık koyarım.

Hadi bakalım, kolay gelsin hamarat kızım! Başlamadan önce besmele çekmeyi unutma.

Anne nasıl olacak tadı acaba? Bir an önce yemek istiyorum ben.

Biraz daha beklemelisin Zehra.

Mis gibi kokular gelmeye başladı. Ben de merak ettim doğrusu.

İnşallah beğenirsin anneciğim. Babama da ikram edeceğim akşam.

Ellerine sağlık Zehra! Gerçekten çok lezzetli olmuş.

Eminim baban da çok sevecek kurabiyelerini. Aferin Zehra!

Teşekkür ederim anne! Ne kadar keyifliymiş yapması da! Bundan sonra kurabiye işi benden sorulur bu evde. Yaşasın!

Oh çok şükür yapabilmişim!

ATEŞİN YAKMADIĞI PEYGAMBER: HZ. İBRAHİM (A.S.)

Macera dolu geçen kampın ilk gecesinde, kamp ateşini yakmıştı üç kafadar! Yıldızlar ne kadar parlak ve ateş ne kadar güçlüydü! Ateşe birkaç odun daha atmak isterken, elini yakan Serdar: "Ayy!" diyerek çekti elini hemen. "Çok dikkat etmeliyiz, en ufak bir ihmalimizde, şu ormanı bile yakıp küle çevirebilir bu ateş!" dedi acıyla yüzünü buruşturarak. "Evet ama, ateşin yakmadığı zamanlar da var!" dedi düşüncelere dalan Ömer. Anlatmaya başladı sonra, kendisine şaşkınlıkla bakan arkadaşlarına:

"İlk gençlik yıllarındaydı Hz. İbrahim. Çevresindeki insanlar Allah'ı unutmuş, yıldızların kutsallığına inanmış ve onları temsilen putlar yapmışlardı. Ülkenin kralı Nemrut ise, kendisini ilah ilan etmiş ve halkı da buna inandırmıştı. Bu inanışlardan uzak duran ve yanlış olduklarına inanan Hz. İbrahim, halkına doğruları anlatmak, onları uyarmak istiyordu. Halkın dinî bir bayram olarak kutladığı özel günlerinde, şehirden uzaklaşmalarını fırsat bilerek puthaneye gitti bir gün. Oradaki bütün putları tek tek kırdıktan sonra, elindeki baltayı boynuna astı en büyüğünün! Kutlamadan dönen halk, dehşete düştü gördükleri karşısında! Bunu yapabilecek tek bir isim geliyordu akıllarına, putlar hakkında sürekli olumsuz konuşan 'İbrahim'. Arayıp buldular İbrahim'i ve hesap sordular ona. O ise, "Belki de, şu büyükleri yapmıştır. Eğer konuşurlarsa sorun bakalım onlara!" diye cevapladı, boynunda balta asılı putu göstererek. Putların konuşmalarının ve hareket etmelerinin mümkün olmadığını söylediklerinde, beklediği cevabı almış olmanın memnuniyetiyle: "Ben, size gönderilmiş İbrahim Peygamberim! Kendilerini bile koruyamayan putlar, ilah olamaz. Bizi yaratan Allah'ı bırakıp, bu taş parçalarına mı inanıyorsunuz? Allah birdir, O'na inanın!" diye hakkı anlattı onlara.

Acımasız Kral Nemrut, olanları öğrenmiş, yanına getirtmişti Hz. İbrahim'i! Ve emretmişti kendisine secde etmesini! "Ben, Allah'tan başkasına secde etmem" cümlesi yankılanınca sarayda, "Nasıl bir Allah'a inanıyorsun sen?" diye sormuştu Nemrut öfkeyle. "Benim Rabbim hayatı veren ve alandır." cevabını aldığı anda ise, bunu kendisinin de

yapabileceğini iddia etti Nemrut. Zindandan iki kişi getirterek birini öldürdü, diğerini ise serbest bıraktı ve "Bak! Ben de öldürdüm ve dirilttim!" dedi kahkahalarla. "Benim Rabbim, Güneş'i doğudan doğdurur. Gücün yetiyorsa sen de batıdan doğdur!" deyince İbrahim Peygamber, iyice sinirlendi Nemrut! Hz. İbrahim'i yakarak cezalandırmaya karar verdi. Büyük bir ateş yaktırarak, metrelerce yükseklikten bir mancınıkla ateşe fırlattılar İbrahim Peygamberi.

"Allah'ım! Sen yerde de gökte de teksin. Allah bana yeter." diyerek dualar ediyordu Hz. İbrahim. Bu esnada, "Ey ateş! İbrahim'e

karşı serin ve rahat ol." buyurdu Allah ve Hz. İbrahim'i yakmadı o alevli ateş! Ateşin İbrahim'i yakıp kül ettiğini görmek için günlerce bekledi Nemrut. Ancak nafile bir bekleyişti bu..."

Yıldızlar bir yandan, ateş bir yandan, karanlık geceyi aydınlatmaya devam ederken; dinledikleri kıssa da zihinlerini ve kalplerini aydınlatmıştı üç arkadaşın. İman etmek böyleydi işte, en karanlık zamanlarda bile inananları aydınlatan ve güvende hissettiren bir duyguydu.

100. YILINDA KUTÜ'L AMÂRE ZAFERİ

Halil Paşa

Dicle Nehri, her zamanki gibi kendi halinde akıp gidiyordu. Her akşam gün batımı, kenarında yaşayan çocukları selamlamayı unutmuyordu.

Dicle kenarında Kutü'l Amâre denilen bir yer vardı. Burası Bağdat'ın 170 km. güneyinde şirin bir Osmanlı kasabasıydı. Buranın çocukları ile Dicle arasında derin dostluklar vardı. O yüzden Kutü'l Amâre'nin çocukları da her akşam Dicle'yi selamlamadan evlerine girmezlerdi.

I. Dünya Savaşı'nın sürdüğü yıllardı. Düşmanlar, Osmanlı topraklarının her yanını işgal etmeye başlamışlardı. İngilizlerin gözünü Kutü'l Amâre'ye diktiği söyleniyordu.

1915 yılının Eylül ayıydı. Etrafta yabancı askerler giderek çoğalmıştı. Bölgede düşman birliklerinin buradan Bağdat'a ilerleyeceği söylentileri dolaşıyordu. 23 Kasım günü İngiliz Tümeni Bağdat'a girmeye çalışırken Selmanpak denen yerde durdurulmuş, geri çekilirken güvenli buldukları Dicle kenarındaki bu kasabaya sığınmışlardı.

Kutü'l Amâre kasabasının çocukları şimdi daha da üzgündü. Kasabalarında düşmanların gezmesinden rahatsız oluyorlardı. Bölgenin bir an evvel işgalcilerden temizlenmesi gerekiyordu. Kutü'l Amâreyi kuşatma görevi; Osmanlı'nın Irak ve Havalisi Komutanı Miralay (Albay) 'Sakallı' Nurettin Bey'e verildi. Nurettin Bey, birlikleriyle 27 Aralık'ta kasabayı kuşattı. İngilizler Kutü'l Amâre kuşatmasını kırmak için var gücüyle saldırdı. Savaşta karşılıklı çok zayıat verildiğinden, taraflar bir ara geri çekilme kararı aldı. Miralay Nurettin Bey'den sonar görevi Miraliva Halil Paşa devraldı.

Kuşatma sürdükçe İngilizler ve yanlarında yer alan İtilaf askerleri barınamaz oldu. Sonunda dayanamayarak Osmanlı Kuvvetleri'ne teslim oldular. Halil Paşa, Kutü'l Amâre Zaferi'nden sonra 6. Ordu'ya şöyle seslendi: "Arslanlar! Bütün Osmanlılara şeref ve şan, İngilizlere kara meydan olan şu kızgın toprağın

güneşli semasında, şehitlerimizin ruhları sevinçle gülerek uçarken, ben de hepinizin pak alınlarından öperek cümlenizi tebrik ediyorum.

... Tarih bu olayı yazmak için kelime bulmakta güçlük çekecektir. İşte Osmanlı sebatının İngiliz inadını kırdığı birinci zaferini Çanakkale'de, ikinci zaferini de burada görüyoruz..."

Kut kasabasının çocukları, Osmanlı'nın son zaferine şahit oldular.

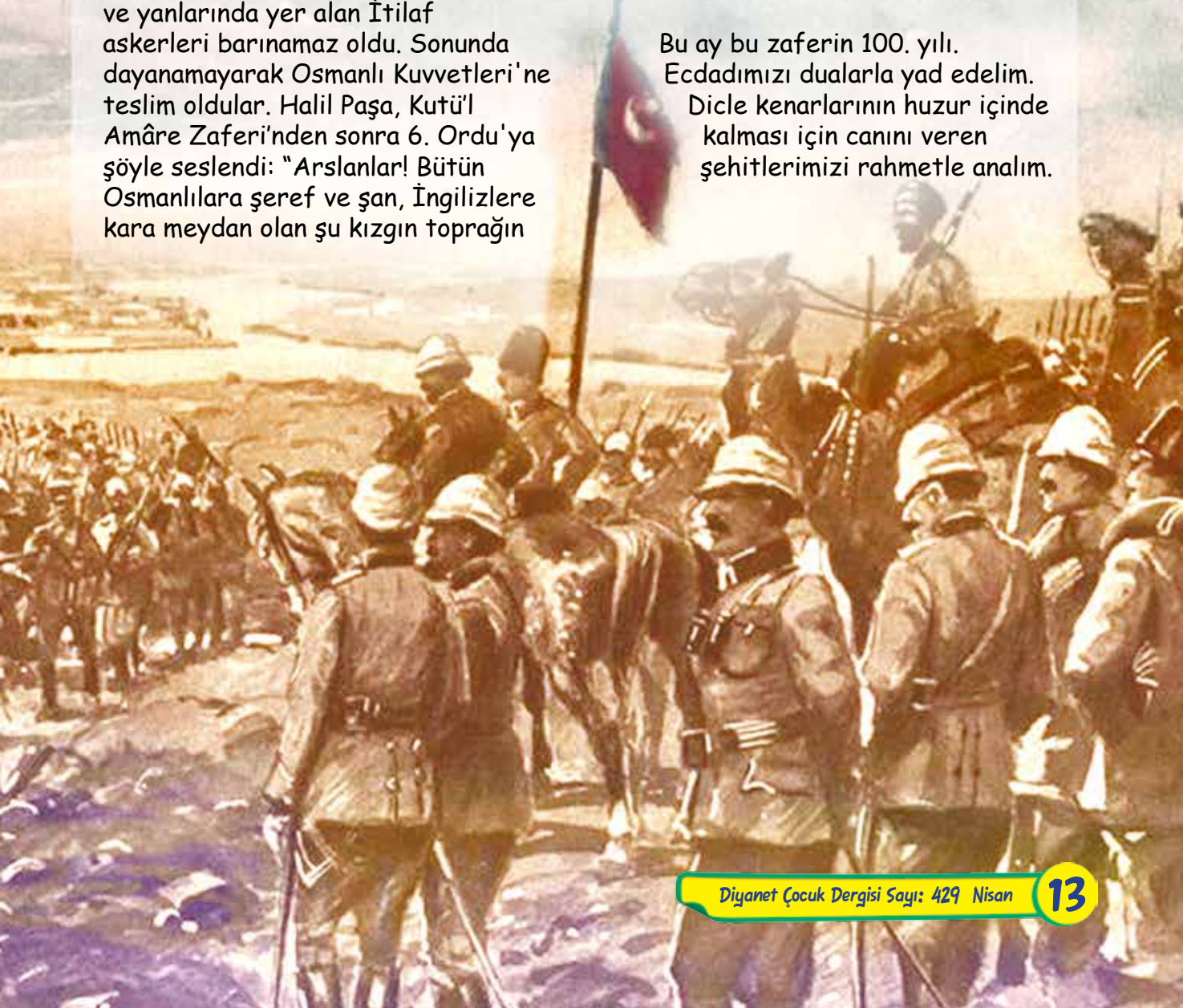
Savaş sonunda Halil Paşa, Kutü'l Amâre Zaferi nedeniyle Kut soyadını aldı.

Daha sonra, şehit olanlar için kasabada Kut Türk Şehitliği yapıldı. Bu zafer uzun yıllar kutlandı.

Bu ay bu zaferin 100. yılı.

Ecdadımızı dualarla yad edelim.

Dicle kenarlarının huzur içinde kalması için canını veren şehitlerimizi rahmetle analım.

Yarışan Damlalar

Babasının sürprizi Ömer'i çok sevindirmişti. Yarın amcasını ziyarete gideceklerini söylemişti. Ömer, amcasıyla oğullarını çok seviyordu. Nice zamandır özlediği amcaoğulları Ahmet ve İsmail'i görecekti. Onlarla oyunlar oynayacak, hoşça vakit geçirecekti. Yüzü gülüyordu. O, bu kıpır kıpır haliyle babasına teşekkür ediyordu. Hemen yarın olsa, diyordu içinden. Ertesi gün olmuştu. Beklediği an gelmiş, arabalarına binmişti sonunda.

Gidecekleri yere bir an evvel varmak için sabırsızlanıyordu. Annesi de onun bu halini anlamış olmalı ki Ömer'e gülümsedi. Sonunda yolculuk başlamıştı. Kısa bir süre sonra arabanın penceresinden dışarıyı seyre dalmıştı. Ağaçlar, hayvanlar, yeni yollar, karşı taraftan gelen arabalar... Hızla geçip gidiyordu.

Düşünceler içinde kaybolmuştu âdeta. Okulunu, arkadaşlarını, büyüyünce neler yapacağını hayal ediyordu. Derin düşüncelere dalmış bir halde iken, bir anda şiddetli bir yağmur başlamıştı.

Öyle şiddetliydi ki küçücük yüreği korkuyla atıyordu. Yağmur damlalarının sıklığından camdan dışarıyı görünmez olmuştu. O sırada bir şey dikkatini çekti. Cama çarpıp kayan ve birbiriyle yarışan damlalar. Aaa ne kadar ilginç, dedi kendi kendine. Damlalara baak! Ömer için işte şimdi eğlence vaktiydi. Onları daha bir ilgiyle takip etmeye başladı. Her seferinde gözüyle birini tutuyordu. Kazananın, tuttuğu yağmur damlası olmasını istiyordu. Tuttuğu damlalar bazen kazanıyor bazen yeniliyordu. Şu tarafa git şu tarafa, diyerek onları yönlendirmeye çalışıyordu. Arada bir kendisini dinlemeyen damlalara kızıyordu: "Haydi! Haydi! İlerlesene, hızlansana..." Oyuna öyle kaptırmıştı ki kendini, damlaların her birine bir isim vermişti. Artık onları isimleriyle yarıştıırıyordu. Bu arada buharlaşan camı silmeyi de ihmal etmiyordu. Bu yarış çok zevkli bir oyun olsa gerekti ki mutluluktan yüzü gülüyordu. Yağmur damlalarıyla arkadaş olmuştu âdeta.

Yolculuk bitmişti. Düşünceler içinde derinleşmişken annesinin, "Ömeeer geldik!" diye seslenişiyle irkildi. Tatlı bir rüyadan uyanırcasına annesine gülümsüyordu. Kendince bulduğu bu hayalî oyunu, hissettiklerini heyecanla annesine anlattı. Annesine damlaların hikâyesini anlatırken, onlara isim koymayı da unutmadı: Yarışan Damlalar...

Kalp Aynası

Hilal Mertoğlu
Bayır

HACİVAT: "EDEP
BİR TAC İMİŞ NUR U
HÜDADAANNN

GİY O TACI,
EMİN OL HER
BELADAANNN"

KARAGÖZ: Taca top
mu kaçmış bel!

HACİVAT: Hayır
Karagözüm hayır, edep
diyorum edep...

KARAGÖZ: Ne pidesi ya Ramazan mı geldi yoksa.

HACİVAT: Ne pidesi Karagözüm... Edep ya
Hu...

KARAGÖZ: Ha anladım şimdi Hu, yalnız neydi
şimdi bu?

KARAGÖZ İLE HACİVAT

HACİVAT: Karagözüm, edep, iyi ahlak, incelik, terbiye olarak bilinir. İslam'da, hayatın her yönünü kapsayan görgü ve ahlak kurallarıdır. Edep, güzel ahlaktır.

KARAGÖZ: Neyi neyi ifade eder. Güzelce anlatsana be ya hu....

HACİVAT: Karagözüm mesela, güzel konuşmak, güzel yürümek, güzel yemek yemek, güzel su içmek, insanlara güzel selam vermek, hürmet etmek, anne babaya, büyüklere saygı ile muamele etmek, vakur olmak, yani ağırbaşlı olmak, yaptığın her işi nezaketle letafetle yapmak...

KARAGÖZ: Ha ben çok güzel yemek yerim Hacı Cavcav, ayrıları da çok iyi içerim bu da sayılır mı yani...

HACİVAT: Karagözüm her şeyin bir edebi var, edebine göre yaparsan sayılır tabii..

KARAGÖZ: Nasıl nasıl yani...

HACİVAT: Şöyle yani, uyarsan Peygambere, olursun edepli biri yani.

KARAGÖZ: Nasıl nasıl yani...

HACİVAT: Karagözüm bize her davranışın en güzelini en doğrusunu Sevgili Peygamberimiz Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.s.) öğretmiyor mu?

KARAGÖZ: Öğretiyor.

HACİVAT: O zaman yemek nasıl yenir, su nasıl içilir, nasıl konuşmalıyız, nasıl yürümeliyiz, büyüklerimize

küçüklerimize, hayvanlara nasıl davranmalıyız en iyi kimden öğreniriz?

KARAGÖZ: Bunu bilmeyecek ne var canım. Tabii ki Peygamber Efendimiz (s.a.s.)'den.

HACİVAT: Öyle olunca Karagözüm yaptığımız bir iş güzel olsun diyorsak eğer, her şeyi bırakıp o güzel Peygambere uymaya değer...

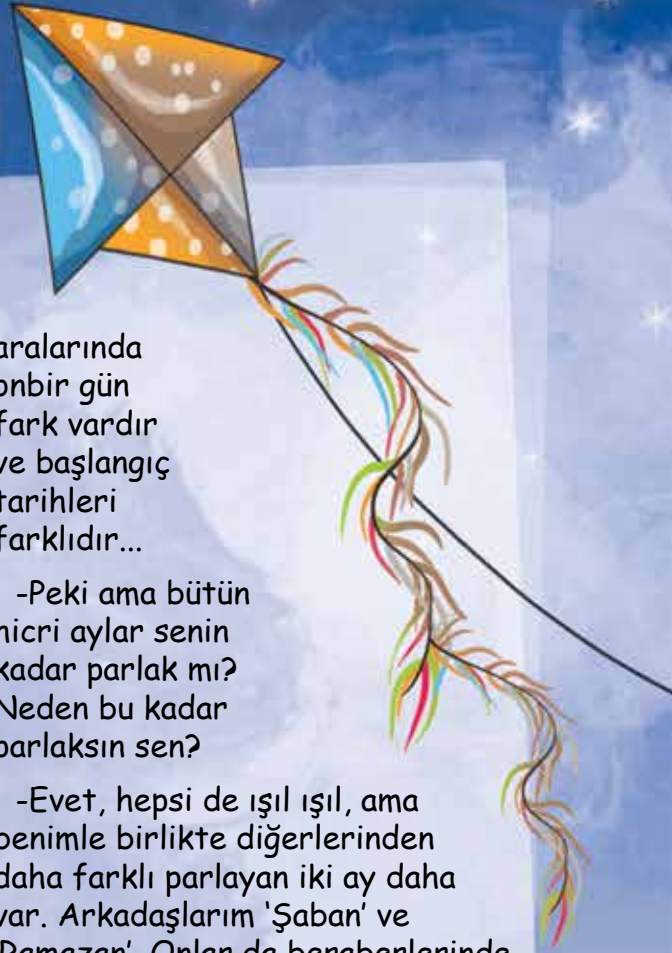
KARAGÖZ: Ne güzel dedin Hacı Cavcav, eee bir de taş diyordun hani...

HACİVAT: Evet Karagözüm ama bu taş senin bildiklerin gibi değil. Özel bir taş. İnsanı hem bu dünyada hem de ahirette bahtiyar kılar.

KARAGÖZ: Ne kılar ne kılar?

HACİVAT: İşte bundan dolayı Karagözüm, edep, Allah Teâlâ'nın insanlara verdiği şanlı bir taş gibidir. Kim o tacı, yani edep tacını takarsa bütün kötülüklerden kendini korumuş olur. Hem de çok kârlı bir iş yapmış olur.

O gün arkadaşlarıyla uçurtma uçurmak için izin almıştı annesinden. Gökyüzünün çok güzel ve özel bir geceye hazırlandığından habersizdi. Güneş, Dünya ve Ay, her zamanki gibi görevlerini yerine getirmek için belli bir düzen içinde hareket ediyorlardı. Ama bu sefer gökyüzü daha heyecanlı ve coşkuluydu sanki...

Uçurtmanın heyecanına dalmış ve zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştı. Hava karardığında ise, başını kaldırıp gökyüzüne baktı ve ıslıl ıslıl parlayan Ay'ı işte o zaman fark etti. "Diğerlerinden daha parlak! Belli ki bizebir şey anlatmak istiyor" diye düşündü. Ay, göz kırptı çocuğa ve: "Evet, doğru tahmin ettin! Ben üç ayların geldiğinin habercisiyim! Adım Recep!" dedi parlayarak. Şaşkınlığını gizleyemedi çocuk. "Ben de Furkan!" diyebildi ve merakla sordu: "Bir yılda on iki ay yok muydu? Ben seni hiç duymadım, takvime yeni aylar mı eklendi? Üç ay daha mı var artık?!" Gülümsedi Ay: "Olur mu hiç?!", dedi, biz, hicri takvimin aylarınız!"

-Nedir peki farkınız?

-Hicri takvim, Ay; miladi takvim, Güneş yılını esas aldığı için

aralarında onbir gün fark vardır ve başlangıç tarihleri farklıdır...

-Peki ama bütün hicri aylar senin kadar parlak mı? Neden bu kadar parlaksın sen?

-Evet, hepsi de ıslıl ıslıl, ama benimle birlikte diğerlerinden daha farklı parlayan iki ay daha var. Arkadaşlarım 'Şaban' ve 'Ramazan'. Onlar da beraberlerinde çok güzel müjdelerle gelecek ve coşkuyla parlayacaklar! İnsanlara sunulmuş çok zengin birer hazinenin habercileri gibi düşün bizleri!

-Hazine mi dedin sen? Para mı kazanacağız yani bu aylarda? Çok iyiymiş!

-Sen yanlış anladın beni! Hani insanlar, normal günlerde belli alışkanlıklarıyla hayatlarını devam ettirirler ya! Sonra, alışkanlıklarının dışında farklı durumlarla karşılaştıklarında da, kendilerine ve hayatlarına çekidüzen vermeleri gerektiğini

hatırlarlar... İşte, üç aylar da bize alışkanlıklarımızın dışına çıkarak iyiliklerle, ibadetlerle daha çok meşgul olmamız gerektiğini; kendimize, tüm insanlığa ve Allah'a karşı sorumluluklarımızı hatırlatıyor ve bize fırsatlar sunuyor âdeta!

Şimdi daha iyi anlamıştı Furkan. Bir uçurtma yarışı heyecanı ile başlamıştı Ay'la sohbeti ve ne çok

şey öğrenmişti! 'Şaban' ve 'Ramazan' aylarını da görmek ve böylece üç güzel armağanla da tanışmak istiyordu. Bundan sonra uçurtma uçurmak kadar gökyüzünü seyretmek de çok anlamlı olacaktı.

Recep, Şaban, Ramazan
Sevincimize sevinç katan
Kutlu birer armağan

PARLAYAN ÜÇ ARMAĞAN

GÜLCE

PEYGAMBERİMİZE
MEKTUP VAR

Yazan: Zekiye ÇOBAN
Çizen: Demirhan KADIOĞLU

Yazan-Çizen:
Hafsa Boynukalın

Kandil simidi

Bizim mahalle pek sevimlidir. Köşebaşında küçücük ama içinde tatlı dil ve sıcacık bir güleryüz bulduğumuz bir pastanesi vardır: "Nezaket Pastanesi". Bu pastane bize hep güzel günleri hatırlatır. Okula başladık mı sabah erkenden buraya uğrarız. İçerideki yumuşacık, çeşit çeşit çörekler hepimize cazip gelir doğrusu.

Babamın anlattığına göre burası uzun yıllardır açıktır. Mahalleliye hizmet verir. Kışın buğulu camlarına caminin ışıkları vurur. Pastanenin sahibi Nezaket Hanım teyze bizleri daima bir misafir gibi karşılar. Bizi yolda gördüğünde bir işaretle çağırır, mutlaka bir ikram yapar. Faydalı şeyler anlatırken fırından henüz çıkardığı yumuşacık çöreklerden ikram eder.

Kandil günlerinde mahallemiz ve bahçesi, sümbül, nergis kokulu cami iyice bir güzelleşir, pırıl pırıl olur. Bazı akşamlar pastanenin ışıkları geç saatlere kadar yandı ise ertesi gün bir kandil günü demektir. Annemin söylediğine göre Nezaket teyze meşhur kandil simitlerini hazırlamakla meşguldür. Üç ayların gelişini buradan mahlep kokuları yayılan kandil simitlerinden anlarız. Bir hazırlık bir hazırlık...

Eski zamanlarda kandil günlerinde civarın köklü ailelerinin büyükanneleri simitlerini kendi elleri ile pişirirerek herkese ikram ederlermiş. Nezaket teyze, anneme "Bu tatlı bir paylaşma, manevi bir güzellik" diyormuş.

Yarın Regaip Kandili. Regaip Gecesi'nde yapılan dua kabul olurmuş. Recep ayı girdiğinde Sevgili Peygamberimizin "Allah'ım! Recep ve Şaban'ı bize mübarek kıl ve bizi Ramazan'a ulaştır." duasını çokça yaptığını öğrendim. Kandillerde ailecek büyüklerimizi ziyaret ederiz. Evlerimiz pırıl pırıl olur. Mahallemizdeki ağaçlar bile neşelidir sanki. Kuşlar, çiçekler bize Ramazan'ın gelişini müjdeler.

Bugün annemle beraber Nezaket teyzeye yardıma gideceğiz. Çıtır çıtır, gevrek mi gevrek kandil simitlerinden pişirilecek. Mahallenin çocuklarıyla elbirliği edip fiyonklarla bir güzel paketleyeceğiz. Çünkü akşam, cami bahçesinde kandil simitleri ile sevincimizi herkese dağıtacağız. Kandiller yanacak, içimiz dışımız sevinç dolacak.

Arkadaşlarımla Kandil Gecesi'ni iple çekiyoruz. Dualarımızı edeceğiz. Babalarımızın ellerinden tutup çiçekli cami bahçemizde biz çocuklar kandil sevinci içinde küçük, tatlı mı tatlı kandil simitlerini ikram edeceğiz. Kendimiz de en sonunda küçük simitçiklerden yiyeceğiz. Herkese bir pay sevinç...

İyi ki kandil sevinçlerimiz var...

BURÇİN İLE BURHAN

"BURHAN SÜNNETE UYUYOR SINIFTA BİRİNCİ OLUYOR"

Yazan: Hatice İPEK
Çizen: İbrahim ÇİFTÇİ

Kutlu Doğum Haftası geliyor. Öğretmenimiz, Peygamber Efendimizi anmak için herkesin bir şeyler hazırlamasını istedi.

Mektup veya şiir yaz Peygamberimize.

Onu yapacak çok kişi var sınıfta.

Güzel bir ilahi hazırla.

Birkaç arkadaşım koro yapıp ilahi söyleyecek zaten.

Buldum!! Peygamberimizin yaptığı şeyleri yapmak sevap demiştin sen, değil mi baba? Hatta ne deniyordu ona...?

Sünnet!

Evet, evet! Sünnet olan davranışları araştırıp yapmaya çalışsam ve bunu sınıfta paylaşısam...

Harika bir fikir!

Bence de...

Peygamberimiz (s.a.s.), yaptığımız işleri en güzel şekilde yapmamızı istemiş. Ben de ödevlerimi en güzel şekilde hazırladım.

Peygamberimiz (s.a.s.), küçüklere merhametli olmamızı istemiş. Okuldaki küçük öğrencilerle ilgilenip onlara gerektiğinde yardımcı oldum.

KÜÇÜK ŞEYLER

-Tam ayağımın altında, işte ayakkabımı yiyecek, diye çığlık attı Zeynep.

Elif, ablasının ayağının altında hiçbir şey göremedi. Tahtaların altından geliyordu ses ve gittikçe yükseliyordu. Aynı sese bir ses daha eklendi. Bütün tavan arasında çınlıyordu.

-Hasan, bize ilginç seslerden bahsetmemiştin, diye çıkıştı Elif.

-Sincap veya fare değil bu, dedi Hasan. Tahtaya kulağını dayadı. Tam tahmin ettiği gibiydi.

-Bak şu delikten çıkana! Küçücük bir güve...

Apartmanın tüm çocukları deliğe yaklaştılar.

- Buncağız şeyden mi o korkutucu ses çıkıyor? Korktuğumuz şeye bak! Ne yapabilir ki, diye Hüseyin sordu.

Eymen gözlerini yukarı dikti. Kendinden emin bir şekilde diyaloga katıldı:

-Kendi küçük, marifetleri büyük...

Okuduğu peygamber kıssaları aklına gelmişti. Arkadaşlarının meraklı bakışlarıyla karşılaşınca konuşmayı sürdürdü:

-Hani rüzgâra, cinlere, kuşlara hükmeden Süleyman Peygamber vardı ya... Asasına dayalıyken vefat etmiş, mucize olarak öyle kalmış. Onu ayakta gören insanlar ve cinler çalışmaya devam etmiş, ta ki dayandığı asasını küçük bir güve kemirene kadar. Asa düşmüş, Hazreti Süleyman'ın vefat ettiği ancak o zaman anlaşılmış.

Hüseyin geçen ay sakladığı sandığı yerinden çıkardı. İçinden Yunus Emre'nin, Nasihatler Kitabı'nı çıkardı ve okumaya başladı:

-Süleyman gibi malik olamazsın,

Şu bir gerçektir, burda kalamazsın.

Tutalım sendin mülkün Süleyman'ı,

Bu mülk temelsizdir Süleyman hani?

-Ben anlamadım. Ne demek istemiş Yunus Emre, diye sordu Zeynep.

-Rabbimiz, Hazreti Süleyman'a verdiği gibi bir zenginliği kimseye vermemiştir. Süleyman Peygamber de vakti gelince ruhunu teslim etmiştir.

Malı mülkü, onun bu dünyadan göçmesine mani olamamıştır. Şu durumda kimse malına mülküne güvenmemelidir.

Elif sandığa eğildi, merakla sordu:

-A, o sandıkta başka neler var?

-Bir bir çıkaracağım, sabredin, diye konuştu Hüseyin.

Arkadaşlarının merakını arttırmak için yavaş yavaş sandığı boşalttı. İçinden oyuncak kılıçlar ve kalkanlar çıktı. Apartmanın çocukları hayretler içindeydi. Hasan ile Hüseyin'in sürprizi ortaya çıkmıştı. İkisi de birer kılıç alıp oynamaya başladılar. Hasan'ın hamlelerini Hüseyin hemen durduruyordu. İkisi de kale komutanıymış gibi kılıç sallıyorlardı.

Arkadaşları da kaledeki askerler gibi onların arkasında destek veriyorlardı. Çocuklar oyuna öyle dalmışlardı ki Mehmet amcanın girdiğini fark etmediler.

-Ne oynuyorsunuz, diye sordu usulca Mehmet amca.

-Babamın sandığının içinden Nasihatler Kitabı ile kılıç-kalkan çıktı. Biz de oynamaya başladık, dedi Hasan.

Mehmet amca biraz düşündü. Hevesli konuştu:

-Bir dahaki tavan arası buluşmanızda, bu kitapta geçen kaleleri, komutanları ve düşmanlarını anlatacağım. Hadi şimdi çıkalım, ben de kiremitleri kontrol edeyim.

Arkadaşlar merhaba...

Size bir soru sormak istiyorum. Hiç tatil yapmadan, bütün kötülüklere karşı bizi koruyanlar kimdir? Şehirde, sokakta, okulda kısacası hayatımızın içinde bu görevi yapanlar kimdir? Elbette polisler. İçinde bulunduğumuz ayın 10'una denk gelen hafta Polis Haftası olarak kutlanmaktadır.

Osmanlı Devleti'nin ilk Polis Amiri Gündüz Bey ismindeki, Osmanlı beyidir. Eskiden; Yeniçeriler, Bostancılar, Cebeciler gibi askerî ocaklar güvenlik işlerini yürütürken, sonraları Asesbaşılar, Subaşılar, Bekçiler, Kollukçular gibi bize şimdi yabancı gelen bu isimleri taşıyan görevliler, hep aynı vazifeyi yapmışlardır. Subaşı deyince kim bilir aklınıza neler geliyor, ama eskiden karşılığı Polis Amiri demekti. Her dönemde üniformaları değişmiş, isimleri farklılaşmış, hatta yetki alanları değişmiş olsa bile; Polis Teşkilatı'nın yılmaz görevlileri, ülkemiz içinde çıkan her türlü karışıklıkta en önde koşanlar olmuştur. Onları her zaman görmek mümkün, üstelik ne zaman başımız sıkışsa onlara ulaşmak en kolay iş. Hepimiz 155 numaralı telefonun, Polis İmdat hattı olduğunu biliyoruz. Kim bilir belki onları o kadar çok seviyoruz ki, bugün bu yazıyı okuyanlardan bir kısmı, ileride polis olacaktır.

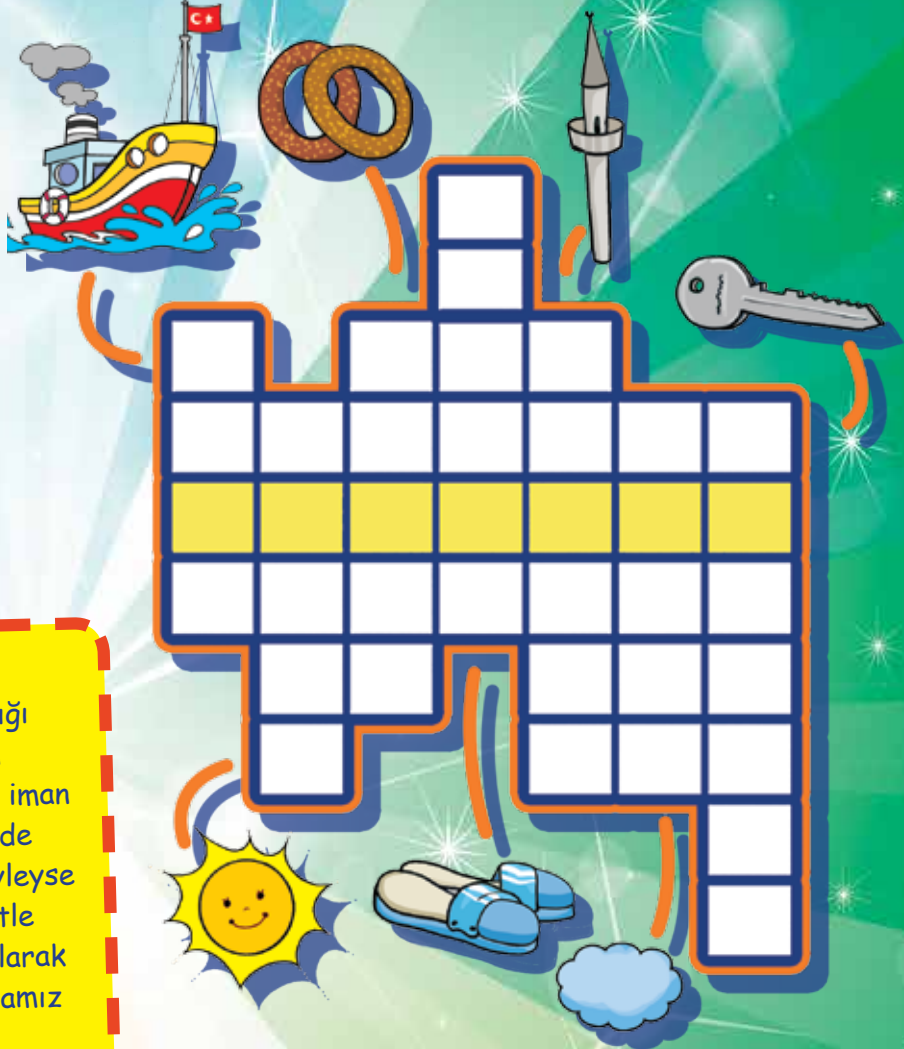
**İSİMLER
DEĞİŞİR
VAZİFE
ASLA...**

Şerife Nihal
Zeybek

BULMACAYI ÇÖZ, SUREYİ BUL

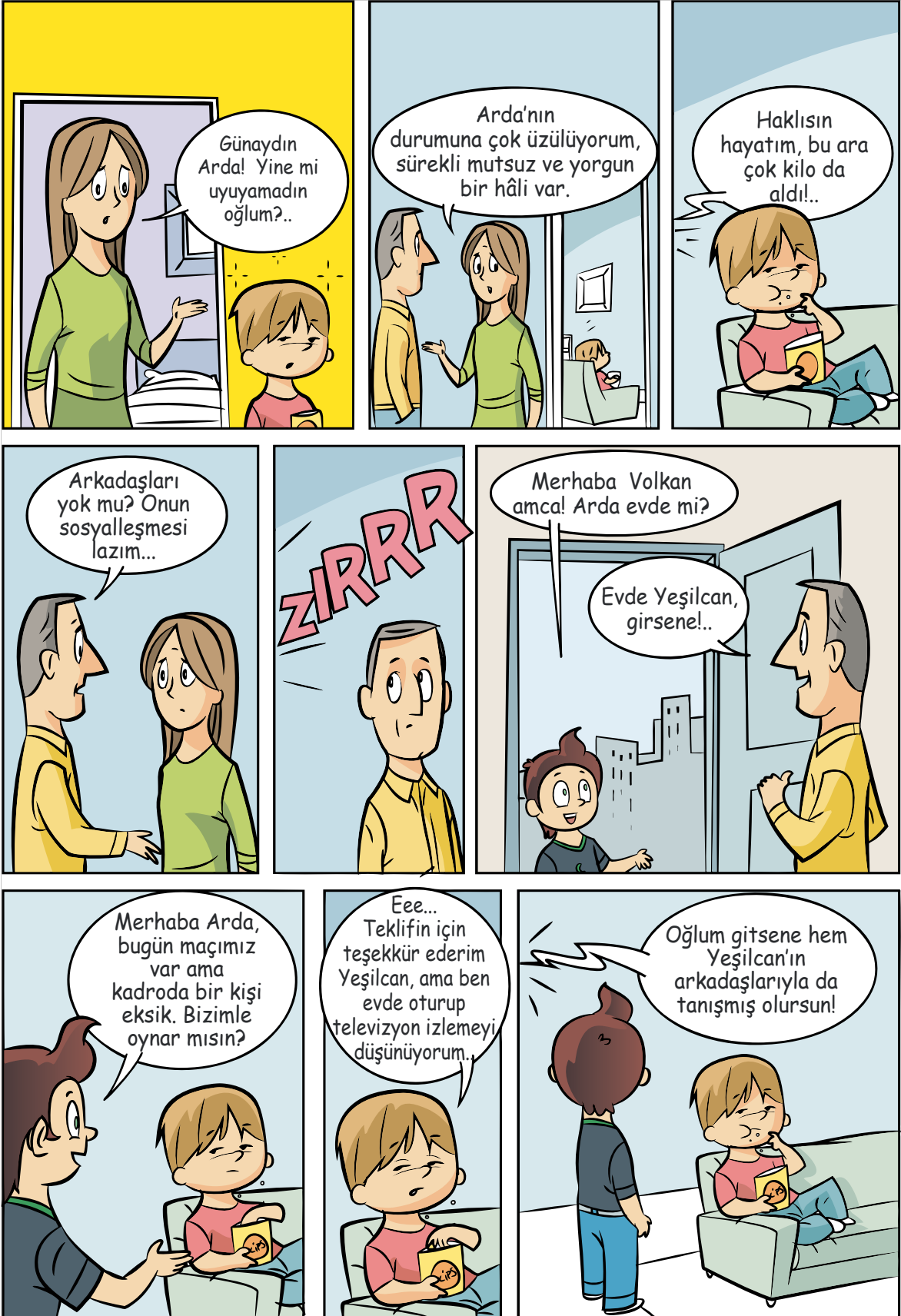

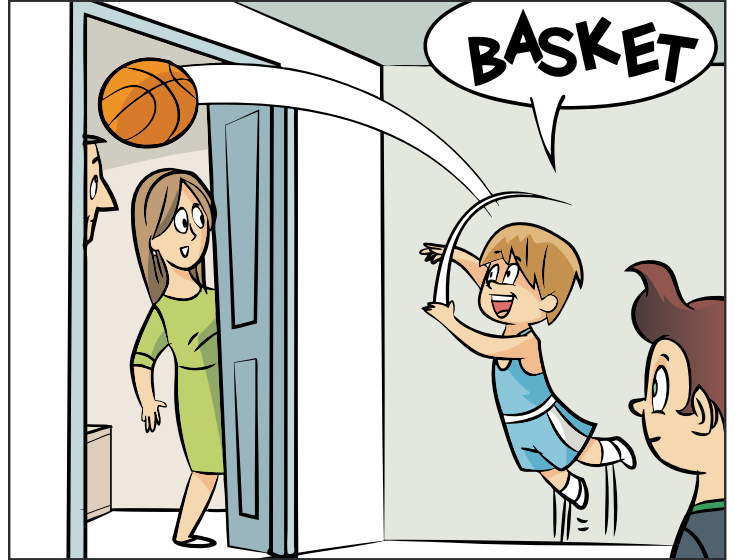
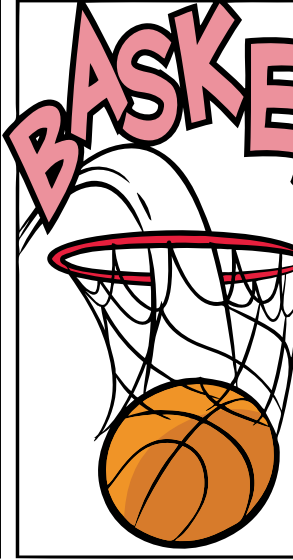
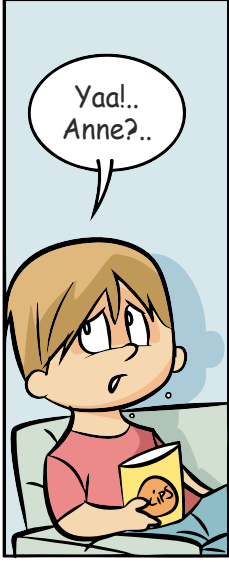
Arkadaşlar,
resimde gördüğünüz
nesnelerin ismini,
yukarıdan aşağı
doğru kutulara
yazarak, surenin
adını bulalım!

Arkadaşlar, - - - - -
Suresi, adından da anlaşıldığı
gibi müminlerin özelliklerin
bahsediyor. Mümin, Allah'a iman
eden kişi demektir. Bizler de
birer müminiz değil mi? Öyleyse
- - - - - Suresi'ni dikkatle
inceleyelim ve bir mümin olarak
hangi özelliklere sahip olmamız
gerektiğini öğrenelim.

- - - - - Suresi, müminlerin kurtuluşa ereceklerini bize müjdeleyerek başlıyor.
Devamında ise müminlerin namazlarını güzelce kıldıkları; kendilerini ilgilendirmeyen,
faydasız işlerle zamanlarını boşa harcamadıkları anlatılıyor. Müminlerin kendilerine
emanet olarak verilenleri korudukları, verdikleri sözü tuttukları belirtiliyor. - - - - -
Suresi'nde geçen bir özellik de Müslümanların zekât vermeleri gerektiği. İnşallah biz
de büyüdüğümüzde, hayırlı ve bol para kazanır; bunu Allah'ın bizden istediği şekilde
kullanırız. Zekât vermek çok güzel bir duygu olmalı değil mi?

Sıra geldi yeni bir özelliğe, az önce demiştik ya; müminler namaz kılarlar diye, namaz
konusu tekrar vurgulanıyor ilerleyen ayetlerde. Müminler namazlarını aksatmadan
kılmaya çalışır, hep kılmaya devam ederler deniliyor. Demek ki namaz kılarken dikkat
edilmesi gereken, namazı düzenli kılmaktır. Arkadaşlar inşallah biz de - - - - -
Suresi'nde anlatıldığı gibi iyi birer mümin oluruz!

PENCERENİN BİR GÜNÜ

Merhaba ben bir pencereyim. Hani her binada gördüğünüz hatta arabalarda bile olan pencereler var ya, işte onlardan biriyim. Ben bir evin oturma odası penceresiyim. Belki uzaktan bakınca günlerimi hareketsiz geçiyor zannedebilirsiniz. Ama tam tersi, günlerim dolu dolu geçer! Merak mı ettiniz? Durun anlatayım. Sabahın ilk ışıklarının bana vurmasıyla gün başlar, sabahları biraz sessiz olur ortalık, sonra işine, okuluna erkenden gidenleri görürüm sokakta bir bir. Bu arada bizim ev halkı da çoktan kalkmış; banyoya, mutfığa girip çıkmaya başlamıştır bile. Sabahın erken saatinde benim odama uğrayan olmaz tabii. Dedim ya, oturma odasıyım diye! Herkes hazırlanıp

okuluna, işine gitme telaşına düşer benim bulunduğum evde de.

Öğlene doğru hava biraz daha ısınır. Hava durumunu an be an bana sorabilirsiniz! Yazın en sıcakını da yaşarım, kışın en soğuşunu da... Kimi zaman yağmurlar hızlı hızlı çarpar üzerime, kimi zaman şiddetli rüzgârlara karşı dururum. Hele kar yağması yok mu? Önümde kar birikmesine bayılırım! Tertemiz, bembeyaz karlar... Bazen üşürüm elbet ben de, bazen ise sıcaktan bunalırım. Ama asla şikâyet etmem hâlimden! Allah'ın yarattığı bu değişik hava koşullarının her biri ayrı güzeldir çünkü! Önemli olan şikâyet etmek değil, o anki hâlin güzelliklerini görmektir.

Akşamları benim için çok önemlidir. Çünkü bütün ev halkı benim odamda toplanır, sohbet ederler. O gün neler yaşadıklarını anlatırlar birbirlerine. Ben de merakla dinlerim onları, dışarıdaki hayat hakkında çok şeyler öğrenirim. Hareketli bir akşamın sonunda herkes yavaş yavaş odasına çekilir. İşte böylece bir gün daha sona ermiş olur. En son ışıkları kapatırlar. Ben de bana göz kırpan yıldızlarla ve ayla baş başa kalırım.

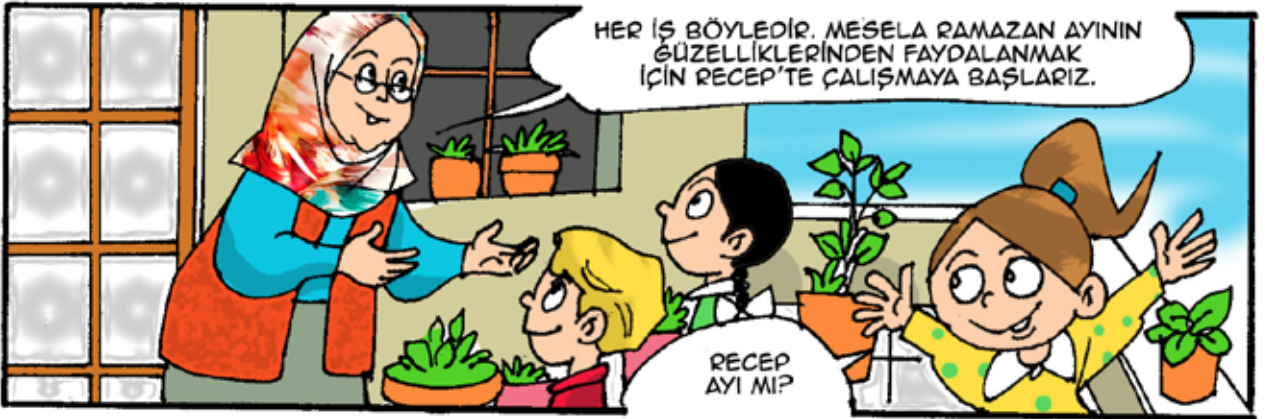

Allame Nine

ÜÇ
GÜZEL AY

Yazan: Aysegül Şahin Gürbüz
Çizen: Demirhan Kadioğlu

-Cık, cık, cık.

İşte yine konuştu.
Beni çağırıyor.
Laleler açmış.
Gerisini duyamıyorum.
Öğretmenim pencereyi kapatıyor.

-Aramıza dön, Eylül.

-Ama öğretmenim serçe...

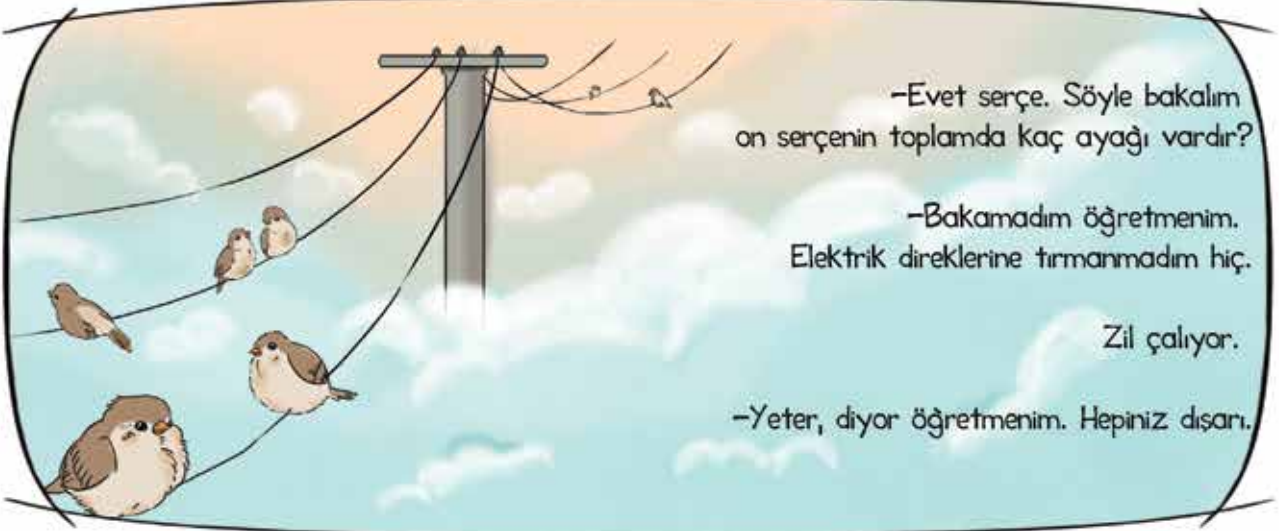

-Evet serçe. Söyle bakalım
on serçenin toplamda kaç ayağı vardır?

-Bakamadım öğretmenim.
Elektrik direklerine tırmanmadım hiç.

Zil çalıyor.

-Yeter, diyor öğretmenim. Hepiniz dışarı.

"Üzülme öğretmenim" demek istiyorum ama utanıyorum.

En iyisi pencereye tık tık vuran serçenin peşine düşmek. Dokuz arkadaşını çağırırsa bizim sınıfa.
Hemen ayaklarını sayar, öğretmenime söyledim.

Bahçede serçeyi bulamıyorum.
Ararken teneffüs bitiyor.
Ders yine matematik,
serçe yine pencerede.

Ondan tarafa bakmayacağım, ders dinlemem lazım.
Kanatlarını çırpıyor hızlı hızlı, sonra uçup gidiyor. Duvardaki saatin içine girse keşke. Akrep ve yelkovan yerine
iki kanat. Ne hızlı geçerdiler dersler. Akrep ne ilginç bir isim. Kim koydu acaba?
Dersler uzadıkça çocukların canı acıyor ya, ondan mı akrep deniyor? Öğretmene sorsam.

"Hayat bilgisi dersinde sor" dendi.

-Cık, cık, cık.

İşte geldi. Bu defa renklerin
bilye kadar büyüdüğünü haber veriyor.
Gel bak, diyor.

-Kim açtı pencereyi?

Öğretmenim bana bakıyor.
Pencereyi kapatıp perdeyi çekiyor.
Serçenin sesi, güneşin ısı, çiçeklerin kokusu dışarda kalıyor.
Saate ya da pencereye bakmayı yasaklıyor.

Renksiz, kokusuz, sessiz sınıfta
on serçenin ayaklarının sayısını serçelere bakmadan bulmayı öğreniyorum.

Dışarda güneş batıyor.

Müezza

Müezza benim kedim
Yassı patilerine
Mavi balıklı patikler
Ördü ninem

Uzun ve sarıca
Kuyruğunda
İp atlatır bize
Müezza
Tombul yanak
Bıyıkları parlak

Dili pembe çilek
Tüyleri şeker bulutu
Elma dersen çıkar
Armut dersen mırlar

Oynar zıplar
İplikten yumakla
Müezza benim kedim
Mutluluktan
Sevgi konar burnuna

Pınar Melike Demiralay

Son Ki Üç Dört!

Bahar ile birlikte içimizde bir kıpırtı... ritim tutuyor sanki içimizde bir şeyler. Birkaç basit malzeme ile içimizdeki bu ritme ayak uydurmaya ne dersiniz?

MALZEMELER

- 1 adet konserve kutusu
- 1 adet balon
- 2 adet çubuk
- Şönül ya da kalın ip
- Makas

1
Balonun
ağız kısmını
kesiyoruz.

2
Kesilen balonu konserve
kutusunun açık kısmına
gerdirerek geçiriyoruz.

3
Konserve kutusuna
geçirilen balonun
kenarlarına ve
kutunun alt köşesi-
ne şönül ya da kalın
ipimizi bağlıyoruz.

4
Baharın ritmine eşlik
etmek için son ki üç
dört.

GÖNLÜMÜZE TAHT KURANLAR

Suzan Çataloluk

Tuğrul Bey merhametliydi çok.
Hoşlanmazdı dökmekten kan.
Kusurları, hataları bağışlayandı her zaman.
Sabırlıydı, cömertti, sevmezdi kibir.

Gül bahçesiydi zamanının.
İsterdi hakla, adaletle geçmesini her anın,
Yaşamalıydı insanlar mutlulukla, iyilikle.
Hac yolu da olmalıydı güvende.

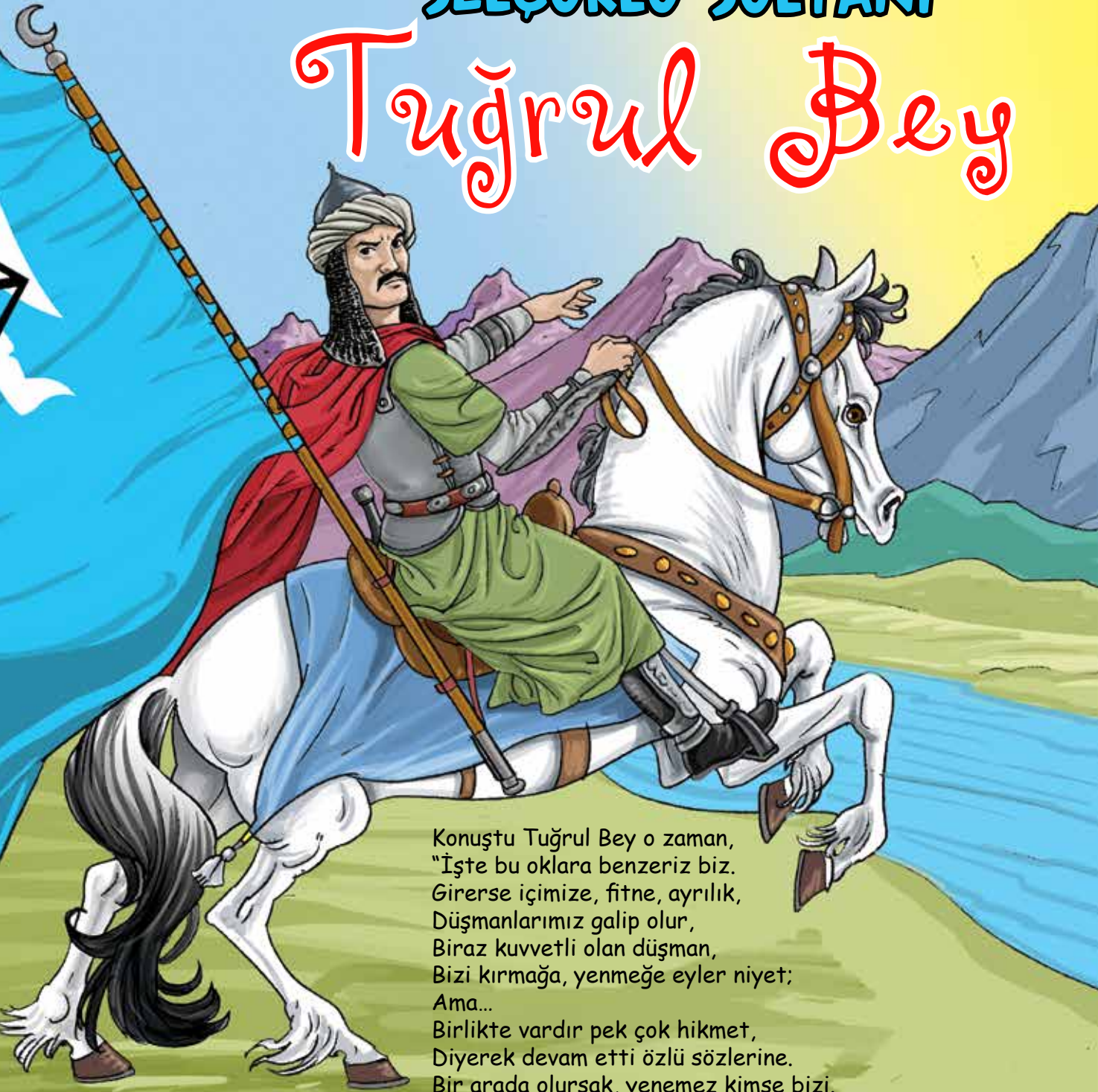
Zamanı geçerdı at üstünde savaşlarla.
İbadet eder, yalvarırdı içten gelen yaşlarla.
Çok severdi eğitimi, ilmi, irfanı,
Süsledi Nişabur'u, Rey'i, Bağdat'ı, İsfahan'ı
Yaptırdı büyük medreseler, güzel camiler.
Şairler, edipler övdüler onu, yazdılar neler neler.

Dandanakan muzafferı Selçuklular,
Toplandılar: Çağrı ve Tuğrul Beyler,
Amcaları Musa Yabgu, amcaoğulları,
Akrabanın büyükleri, ordunun pehlivanları...
Söz verdiler, karar kıldılar uymaya birbirine,
İhanet etmeyecekti yekdiğerine.
Dediler:
"Aramızda bir ihtilafın çıkmasından sığınırız Allah'a.
Şaşkın düşmanlar o zaman,
Tepemizde olur kahraman
Meşakkatle sahibi olduğumuz mülk, elimizden gider çabucak.
O zaman pişmanlık fayda etmez bak!"

Tuğrul Bey kardeşine verdi tek bir ok.
Dedi ki, kır onu istediğin gibi.
Parçalanınca ok, uzattı ikisini.
Kırılınca çifti de, tekrar üç tane verdi.
Bu defa güçlülle kıldı kardeşi üç oku.
Dört olunca, parçalanması imkânsızdı artık.

SELÇUKLU SULTANI Tuğrul Bey

Konuştı Tuğrul Bey o zaman,
"İşte bu oklara benzeriz biz.
Girerse içimize, fitne, ayrılık,
Düşmanlarımız galip olur,
Biraz kuvvetli olan düşman,
Bizi kırmağa, yenmeğe eyler niyet;
Ama...
Birlikte vardır pek çok hikmet,
Diyerek devam etti özlü sözlerine.
Bir arada olursak, yenemez kimse bizi.
Susturamaz sesimizi,
Kesemez nefesimizi.
Anlar gücümüzü,
Dinler özlü sözümüzü.
Baki olur adaletimiz, hükümdarlığımız..."

Hazırlayan:
Muhammed
Kâmil Yaykan

KELİME YAP=BOZ

Merhaba Arkadaşlar;
Eğlenceli, bir o kadar da zevkli bir bulmaca hazırladık bu ay sizlere.
Aşağıdaki yap-boz parçalarını renklerine dikkat ederek tabloya yerleştirin.
Tabloyu tamamladığınız zaman kelimeleri okumaya başlayın. Sizler için tabloya
sakladığımız sürpriz cümlemizi bulacaksınız.
Hepinize iyi eğlenceler...

The puzzle consists of a 10x10 grid with a central cross of white squares. The grid is divided into four quadrants by a central cross of white squares. The top-left quadrant is orange, top-right is light green, bottom-left is light blue, and bottom-right is dark green. The central cross is white. Various colored blocks with letters are placed around the grid, intended to be placed into the grid to form words. The blocks are as follows:

- Red blocks: S E, A M, C, V G, B E, L, U K, S E V E, İ, R, A, R, L, İ, R, İ, H E, M, İ, P, E, Z, Ç, R, Y, Ç, O, K, G, O, F, I, R, L, Ö, B, S, A, R, S, T, E, A, B, A, T, A, Ç, V, S, E, İ, R, R, A, L, A, R, T, A, Ç, V, S, E, İ, R, R, A, L, A, R, K, L, A, I, O, S, Ö, Y, R, M, E, L, M, L, O, C, G, İ, A, N, U, K, G, N, E, A, D, A, I, N, A, A, M, A, R, E, R, D, İ, R, H, A, L, Ç, K, E, İ, O, C, A, R, U, Ş, T, L, İ, N, İ.
- Yellow blocks: S E, A M, C, V G, B E, L, U K, S E V E, İ, R, A, R, L, İ, R, İ, H E, M, İ, P, E, Z, Ç, R, Y, Ç, O, K, G, O, F, I, R, L, Ö, B, S, A, R, S, T, E, A, B, A, T, A, Ç, V, S, E, İ, R, R, A, L, A, R, T, A, Ç, V, S, E, İ, R, R, A, L, A, R, K, L, A, I, O, S, Ö, Y, R, M, E, L, M, L, O, C, G, İ, A, N, U, K, G, N, E, A, D, A, I, N, A, A, M, A, R, E, R, D, İ, R, H, A, L, Ç, K, E, İ, O, C, A, R, U, Ş, T, L, İ, N, İ.
- Green blocks: S E, A M, C, V G, B E, L, U K, S E V E, İ, R, A, R, L, İ, R, İ, H E, M, İ, P, E, Z, Ç, R, Y, Ç, O, K, G, O, F, I, R, L, Ö, B, S, A, R, S, T, E, A, B, A, T, A, Ç, V, S, E, İ, R, R, A, L, A, R, T, A, Ç, V, S, E, İ, R, R, A, L, A, R, K, L, A, I, O, S, Ö, Y, R, M, E, L, M, L, O, C, G, İ, A, N, U, K, G, N, E, A, D, A, I, N, A, A, M, A, R, E, R, D, İ, R, H, A, L, Ç, K, E, İ, O, C, A, R, U, Ş, T, L, İ, N, İ.
- Blue blocks: S E, A M, C, V G, B E, L, U K, S E V E, İ, R, A, R, L, İ, R, İ, H E, M, İ, P, E, Z, Ç, R, Y, Ç, O, K, G, O, F, I, R, L, Ö, B, S, A, R, S, T, E, A, B, A, T, A, Ç, V, S, E, İ, R, R, A, L, A, R, T, A, Ç, V, S, E, İ, R, R, A, L, A, R, K, L, A, I, O, S, Ö, Y, R, M, E, L, M, L, O, C, G, İ, A, N, U, K, G, N, E, A, D, A, I, N, A, A, M, A, R, E, R, D, İ, R, H, A, L, Ç, K, E, İ, O, C, A, R, U, Ş, T, L, İ, N, İ.
- Grey blocks: S E, A M, C, V G, B E, L, U K, S E V E, İ, R, A, R, L, İ, R, İ, H E, M, İ, P, E, Z, Ç, R, Y, Ç, O, K, G, O, F, I, R, L, Ö, B, S, A, R, S, T, E, A, B, A, T, A, Ç, V, S, E, İ, R, R, A, L, A, R, T, A, Ç, V, S, E, İ, R, R, A, L, A, R, K, L, A, I, O, S, Ö, Y, R, M, E, L, M, L, O, C, G, İ, A, N, U, K, G, N, E, A, D, A, I, N, A, A, M, A, R, E, R, D, İ, R, H, A, L, Ç, K, E, İ, O, C, A, R, U, Ş, T, L, İ, N, İ.

Çözmece

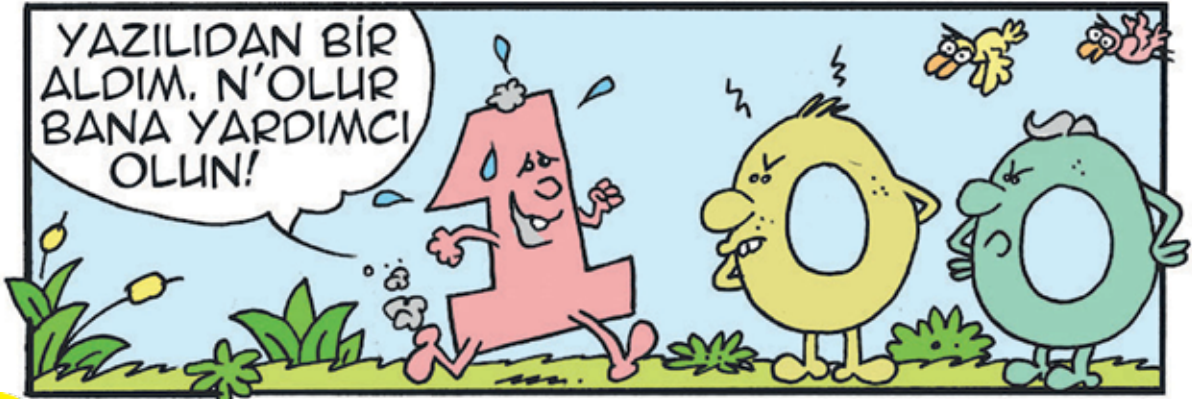
Hasan Yıldırım

Puzzle'in eksik parçalarını bulalım.

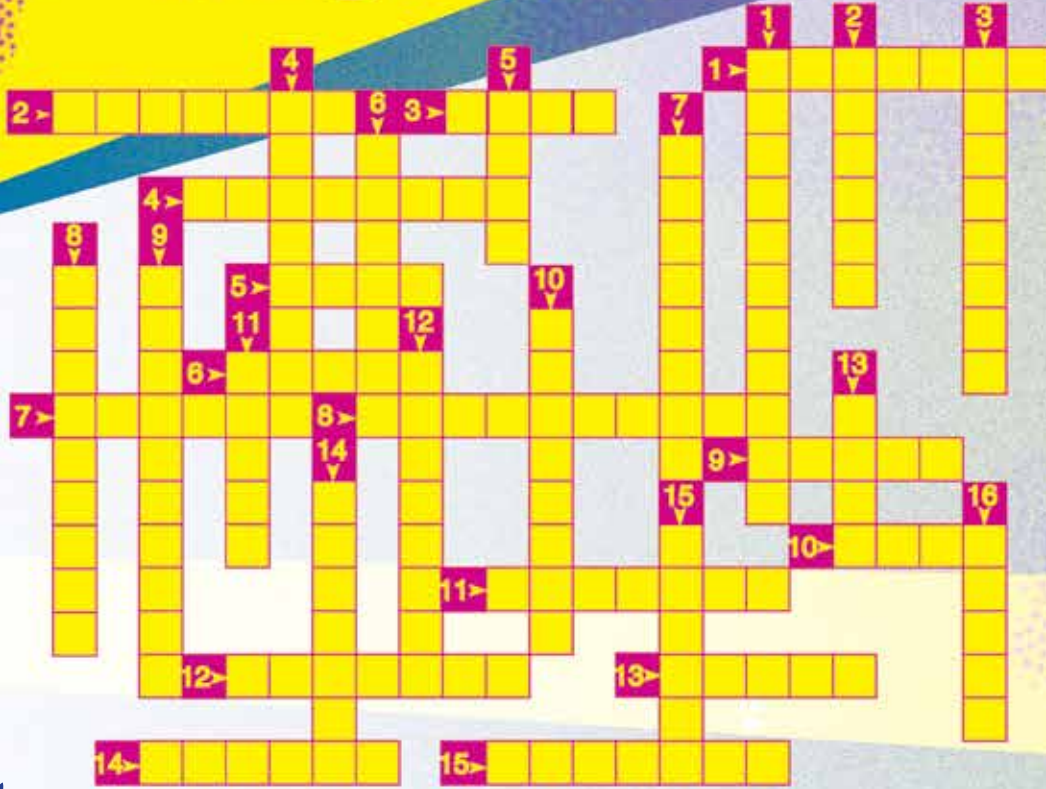

7 Farkı Bulalım!

ÇENGEL BULMACA

Soldan Sağa

1. Askerlikte albay anlamında bir rütbe.
2. Bir yerin dışarısı ile olan bağlantısını kesmek için etrafını çevirme.
3. Bir anlamı olan sanat niteliğinde yapılmış yapı.
4. Mesleği bilgi öğretmek olan kimse, hoca.
5. Çaba, bir işteki engelleri yenme kararlılığı.
6. Peygamberimiz: "Aranızdaı yayınız" buyurmuştur.
7. Aynı topraklarda yaşayan; dil, tarih, duygu, ülkü, gelenek ve görenek birliği bulunan insan topluluğu.
8. Osmanlı Devleti'nin I. Dünya Savaşı'nda kazandığı son zafer.
9. Uyum, karşılıklı anlayış ve hoşgörü ile oluşturulan ortam.
10. Peygamberimizin (s.a.s.) Medine'de katıldığı ve dişinin kırıldığı savaş.
11. Uçak kelimesinin Arapçası.
12. Evin dışı açılan camlı, genellikle perde ile kapatılan bölümü.
13. Yurdumuzdan Irak'a doğru akan bir nehir.
14. Peygamberimizin (s.a.s.) hicret ettiği ve kabrinin bulunduğu şehir.
15. Bir asker topluluğunun başı.

Yukarıdan Aşağı

1. Peygamberimizin (s.a.s.) mescidi.
2. Recep ayının ilk cuma gecesi kutladığımız kandil.
3. Peygamberimizin (s.a.s.) babasının adı.
4. Bir kimsenin karşılaştığı kötü duruma üzülmeye, sefkat.
5. Yemeklere baharat olarak da katılan, yeşil yapraklı, güzel kokulu bir bitki.
6. I. Dünya Savaşı'nda Osmanlı Devleti'nin de içinde yer aldığı devletler grubu.
7. Kış mevsiminden sonra gelen mevsim.
8. Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılışı anısına çocuklara armağan edilen millî bayramın adı; "Ulusal ve Çocuk Bayramı" dır.
9. Nisan ayının 14'ü ile 20'si arasında Peygamberimizin (s.a.s.) doğumunu andığımız hafta.
10. Saatin göstergelerinden biri.
11. Bir kimseye karşı yakın ilgi ve bağlılık duygusu.
12. Savaşma, kavga etme, karşılıklı saldırı.
13. Bir devletin silahlı kuvvetlerinin tümü.
14. Kur'an-ı Kerim'in 23. suresi.
15. Irak'ın başkenti.
16. Güzel sesi ile ünlü bir peygamber.

SİZDEN GELENLER

Ali Emin Arlı

Asım Özarslan

Betül Doğru

Beyzanur Özkurt

Büşra Seymen

Dilanur Özdemir

Elif Nisa Tulğar

Derya Türk

Fatma Zühal İnce

Elif Rana Acar

Elmas Çeçen

Eren Sertkaya

Gökçe Mollaoğlu

Hatice Arslan

Hilal Yaman

Hatice Yaman

Hilal Karadeniz

Kerime Kömürcü

Mehmet Yaman

Meryem Doğru

Yunus Emre Tutgun

Muhammed Çalış

Ümran Er

Melih Abbas

Sinan İleli

Mustafa Aydın

Samet Kaya

Süveybe Doğru

Şefika Sevinç

Ümmügülsüm Kılınc

Mektubu Gelenler

- Burcunaz Özmen
- Elif Özmen
- Elif Ümran Çoban
- F.Serra Sert
- Burcu Karadağ
- Hilal Bodur
- Ömer Faruk Aksin
- Şevval Turan

GEL ARTIK YA RESULALLAH

Sevinle yanar yüreğim,
Aşkınla kül olur kalbim,
Bir ömür boyu seni bekledim,
Gel artık ya Resulallah.

Kalbim hep seni söyledi,
Gönüm hep seni istedi,
Senden başkası bu kalbe girmede,
Gel artık ya Resulallah.

Bülbüller seni söyler
Kuşlar senin için öter
Bütün âlem seni bekler
Gel artık ya Resulallah.

Ece Daldal (9. sınıf, Ankara)

Ben Nevin Hançer,
Bulgaristan Kırcaali
doğumluyum. 1994'de
Fransa'ya göç ettim.
Derginizi çok beğenerek
takip ediyorum. Çok eğitici,
öğretici ve eğlendirici
buluyorum. Tamamını
okumadan elimden
bırakmıyorum. Kutlu Doğum
ve 23 Nisan konusunda
yazdığım şiiri sizinle
paylaşmak istiyorum.

Muhammed (s.a.s)

Tertemizsin özünde
Güvenilirsin sözünde
Muhammedü'l Emin'sin sen
Güven verirsin herkese.

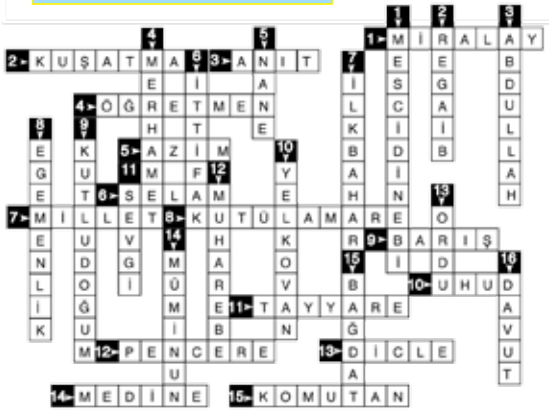
Bir Güneş Doğdu

Cahiliye devrinde karanlığın
eşiğinde
Zulüm vahşet kol gezerken.
Kız çocukları diri diri
toprağa girerken
Dünyayı aydınlatacak,
insanlığı kurtaracak
Arap yarımadasında
Mekke'de bir güneş doğdu.
Alemler nura gark oldu.
Gönüller huzur buldu.

23 Nisan

Kenetler elleri sevgi
çemberinde.
Tebessüm eder çocuklar
Renk renk açar çiçekler
Yeşerir yepyeni dostluklar
Kutlu olsun 23 Nisan.

**Bulmaca
Çözümleri**

Sayfa: 45

Sayfa: 43

SEVGİLİ PEYGAMBERİMİZ ÇOCUKLARI ÇOK SEVER,
HER FIRSATTA ÇOCUKLARA SEVGİ GÖSTERİR,
ANNE BABALARA DA ÇOCUKLARINA KARŞI MERHAMETLİ OLMALARINI SÖYLERDİ

Sayfa: 43

Sayfa: 42

TEKBİR

Ey dilim söyle
Allahu ekber!
Hakk'ı zikreyle
Allahu ekber!

Var eden O'dur
Yâr eden O'dur
Yaradan O'dur
Allahu ekber!

Dildeki hece
Lezzeti nice
Tektir, tek yüce
Allahu ekber!

Gönülde sestir
Canda nefestir
Sonsuz kafestir
Allahu ekber!

Kalpheyken iman
Ne "Ah!" ne "Aman!"
Her an, her zaman
Allahu ekber!

Kenan Çarboğa

App Store'dan
indirin

Google Play'den
indirin

9 771300 846308

Fiyatı: 4 TL.